

РЕШЕНИЕ

№ 1428

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10864** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Столична община чрез процесуален представител срещу Решение, постановено по НАХД № 7404/2021г. на СРС, с което е отменено Наказателно постановление № 365235/2019г. на Заместник Кмета на СО, с което на П. Ц., на основание чл. 49 от Наредбата за реда и условията за пътуване в обществения градски транспорт на територията на Столична община е наложено административно наказание глоба в размер от 50 лева.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено.

Претендира се неправилно приложение на материалния закон, като намира мотивите на решението за необосновани.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от юрк В., която поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът по касация П. Ц. не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на жалбата.

Настоящият състав на АССГ намира , че жалбата е допустима, като подадена от заинтересована страна и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, при съобразяване на следното:

За да постанови оспорения съдебен акт, съдът е съобразил следното от фактическа и правна страна:

На 28.07.2019 г., в [населено място], жалбоподателката Ц. пътувала в трамвай № 5, инвентарен № 2414. Около 11. 15 часа, в превозното средство от служители на "ЦГМ" ЕАД, била извършена проверка по редовността на пътниците, при която жалбоподателката пътувала с нередовен превозен документ. Проверката била извършена и нарушението било констатирано след спирка пл. М.. На същата дата и място, бил съставен акт за установяване на административно нарушение бланков номер 0365235 , с който било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че на 28.07.2019 г., в [населено място], в трамвай № 5, инвентарен № 2414 на обществения градски транспорт пътувала с нередовен превозен документ, квалифицирано като нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО . Актът бил съставен в присъствието на нарушителя и предявен за запознаване и подпис. На база така съставения АУАН било издадено процесното наказателно постановление /НП/ № 365235/2019 от 16.08.2019 година на заместник кмет на Столична община, с което на жалбоподателката е наложено наказание глоба в размер на 50 /петдесет/ лева на основание чл. 49 от НРУПОГТТСО за нарушение по чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, вр. чл. 46, ал. 1, вр. чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО.

Съдът възприел в цялост приобщените по делото писмени доказателства, и извел изводи за изяснена фактическа обстановка.

При същата извел следните правни изводи: АУАН и НП са издадени от компетентни лица, с оглед представените по делото заповеди. Съдържанието на съставения АУАН приел обаче, че не отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН и по-специално на изискванията на чл. 42, т. 5 за посочване на законовите разпоредби, които са били нарушени. Процесният акт бил съставен чрез попълване на предварително изготвена бланка от кочан с пореден № 0365235 Съдът посочил, че конкретните правни норми, които се твърди, че са нарушени, е следвало да бъдат посочени чрез подчертаване на една или няколко измежду предварително отпечатаните в образеца възможности. При съставяне на АУАН с бланков № 0365235 на Столична община, актосъставителят е подчертал текста "нарушил чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО, от което не ставало ясно, нарушение на кое от трите правила за поведение, регламентирани в чл. 18, ал. 1, т. 1-3 от Наредбата, е вменено с процесния АУАН. Посочил, че нарушенията по т. 1 и т. 2 логически могат да съществуват само в алтернативност, като пътникът или не разполага с редовен превозен документ, или не предоставя същия на контролора, но не и двете едновременно. Отразяването на нарушените законови разпоредби било извършено по начин, който не давал възможност да се разбере какво точно е вмененото с АУАН нарушение, нито какъв е неговият обем, а словесното описание на нарушението било непълно, като съдържало само част от обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Възприел, че така посочените процесуални нарушения при съставянето на АУАН са от естество да опорочат цялата административнонаказателна процедура.

Приел, че недостатъците в съдържанието на акта, поставил началото на административнонаказателното производство, не само не са били отстранени в издаденото от заместник кмета на Столична [община] постановление, но били преповторени. Последното възприел като нарушение на разпоредбата на чл. 57, т. 6 от ЗАНН, тъй като отново липсвала конкретизация на вмененото нарушение.

На следващо място, съдът приел, че неправилно е приложен и материалният закон. Приел, че за вмененото деяние, приложение следва да намери разпоредбата на чл. 101, т. 1 ЗАвтПр., поради това, че превозното средство, в което е установено нарушението, е извършвало обществен превоз по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗАвтПр, по линия, която е част от утвърдена транспортната схема за територията на Столична община. Съгласно чл. 36, ал. 3 ЗАвтПр, по отношение на превозните документи, включително за използване на тролейбус, трамвай или метро, се прилагат именно правилата на глава пета, раздел I на ЗАвтПр "Договор за превоз", респективно нормата на чл. 101, т. 1 от с. з., която регламентира санкция за неправомерно поведение на пътника, в разрез с посочените правила. Чл. 101 от ЗАвтПр съдържа пълно описание на нарушението и санкцията, като не се нуждае от допълване с издаване на подзаконов нормативен акт, нито пък предвижда законова делегация в полза на общинските съвети или друг орган на местната власт. С оглед на това, съдът приел, че приложение следва да намери именно чл. 101, т. 1 на ЗАвтПр, като нормативен акт от по-висока степен, а не издадената от Столичния общински съвет Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община. Така мотивиран, СРС отменил оспорения пред него акт.

Настоящият състав на АССГ споделя частично изводите на СРС, като по фактите спор не е налице. Същите са последователни и логични и не следва да се преповтарят от настоящата инстанция.

По възраженията в жалбата, съдът съобрази следното: Сочи се, че съдът е възприел, че фактическата обстановка, вкл. относно конкретното деяние, съответно вида на установеното нарушение е ясно установена, респ. уличеното лице е можело да разбере ясно какво обвинение му се вменява, но въпреки това е възприел на неяснота, което е извел, че е съществено нарушение.

След запознаване с мотивите на решението, настоящият състав на съда не установи подобно противоречие. Напротив, съдът еднозначно е посочил, че описанието на нарушението в акта за установяване на нарушение е вменено чрез използване на предварително подготвена бланка, като актосъставителят не е посочил коя от визираните в същата правни норми е нарушило лицето. Последното се споделя от настоящия съд и е видно от приложения по делото акт за установяване на нарушение, в който са визираны нарушения на нормите на 18, ал.1, т.1, т. 2 и т. 3 от Наредбата, като не е направено уточнение коя от тях е възприета за нарушена. Последователна е съдебната практика в тази насока, доколкото се касае за производство с обвинителен характер и неуточняването на нарушението е съществено процесуално нарушение, отразяващо се на правото на защита на уличеното лице. Същото е пренесено в НП, както правилно е установил и СРС. С оглед горното, така твърдяното нарушение от страна на съда се явява неоснователно.

На следващо място, в касационната жалба се сочи нарушение, свързано с приложението на материалния закон, а именно – установяването на нарушената правна норма.

Настоящият състав споделя виждането, че Законът за автомобилните превози и приложим и относно движението на превозните средства за градски транспорт, съобразявайки нормата на чл. 36 от същия.

Не се приемат мотивите обаче на решението за процесния случай, поради следното. Към датата на извършване на нарушението и към датата на издаване на процесното

НП, е била в сила Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, приета с Решение № 178 на СОС по Протокол № 51 от 05.04.2018 г. Съгласно чл. 49 във връзка с чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО при пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, длъжностното лице по контрола съставя акт за установяване на административно нарушение, за което е предвидено наказание "глоба" в абсолютен размер от 50 лева /чл. 49/. Според параграф 1, т. 1 от ДР на НРУПОГТТСО превозно средство е трамвай, тролейбус, автобус или метровлак, с който се осъществява обществен градски транспорт на територията на Столична община. Разпоредбата на чл. 101, т. 1 от Закона за автомобилните превози, също действаща към процесния момент, предвижда пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, който пътува без билет или друг превозен документ, да се наказва с глоба в размер от 10 до 50 лева - за превози по общинските транспортни схеми. Съгласно пар. 1, т. 11 от ДР на ЗАвтПр това е общодостъпна схема, с която се предоставят за експлоатация автобусните линии в община, област или в цялата страна, тоест съгласно относимата законова регламентация общественият градски транспорт на територията на Столична община, осъществяван с автобуси, е превоз по общинските транспортни схеми.

Анализът на посочените разпоредби сочи, че не е налице съответствие на признаците на деянието, посочено като административно нарушение в Закона и в Наредбата, когато общественият градски транспорт е с трамвай, както е в процесния случай. Видно е, ЗАвт П предписва санкция при изпълнително деяние, реализирано при обществен превоз на пътници, реализиран с моторно превозно средство, каквото трамваят не е, съобразно с дефиницията на §6, т. 10 от ДР на З. за движение по пътищата.

Следователно, възражението на касатора в тази насока следва да бъде прието за основателно.

Последното обаче не се отразява на крайния извод на СРС за незаконосъобразност на оспореното пред него НП, поради установеното нарушение за неуточняване на нарушената норма при изписване на АУАН и НП.

По изложените съображения, решението като резултат се явява правилно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.1, предл.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3749 от 12.10.2022г. по НАХД № 7404/2021г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ